

1643 Fogden Anders Mikkelsen

Det var Lars Bastiansen Stabell som klarte å få Anders Mikkelsen inn som ny fut på Værnes. Mikkelsen var gift med Anne Eillertsdatter Schøller, søster til fru Bastiansen Stabell. Altså svoger til sin forgjenger, og derved på nytt ren nepotisme. Når vi så vet at Anders Mikkelsen senere ble amtstueskriver og rådmann i Trondheim, ser vi at de fire punktene som ble nevnt i forrige nummer av Stjørdals-Nytt går igjen og igjen. Mikkelsen hadde eiendomsretten til flere sagbruk i dalføret. Anders Mikkelsen døde trolig før 1654. Da Anne ble enke giftet hun seg med Jens Friis, notarius og en av de mektigste menn i Trøndelag. Han kjøpte raskt opp det meste av jordgodset til Lars Bastiansen Stabell.

1643 Fogden Nils Andersen Klåby

Om han vet vi heller lite. Han bygde en flott melkestue (aurbu) på Værnes. Ble senere fut i Orkdal.

1644 Hannibalfeiden

Under Hannibalfeiden lå det fullt av soldater på Værnes Hovedgård. Så selv om Trøndelag ble spart for fiendtlige innfall, berettes det fra et lokalpatriotisk perspektiv at Stjørdalen, som så mange ganger før og senere, var marsjområdet for norske tropper. I januar 1644 rykket Trondhjemske regiment ut fra Værnes og inn i Jämtland. - Etter freden i Brømsebro måtte Norge som kjent likevel avstå Jämtland og Härjedalen, og trøndersoldatene måtte slukkøret marsjere hjem igjen over Meråker. Freden i Brømsebro og de påfølgende trefninger irriterte trønderne umåtelig da - og i all ettertid. Parolen var: «*Det som ble vunnet i Trøndelag gikk tapt i Danmark*».

På denne tiden forsøkte en å opprettholde den alminnelige verneplikten. Det medførte regelmessige øvelser. Det fortelles at under en øvelse på Skånes skanse ble soldatene virkelig kjørt hårdt. En oberst Benedikt Kress skulle være temmelig hård av seg og kommanderte skuddlinjen nærmere «angriperne», med det resultat at en kanonkule flengte opp mavesekken på Ole Ophem fra Skjeldstadmarka slik at han døde kort stund etterpå. For dette ble Oberst Kress dømt til døden og halshogd i Trondheim den 31. januar 1649.

1652 Fogden Nils Pedersen

Nils Pedersen skulle bli den siste futen som var «brukar» av Værnes. Værnes Hovedgård opphørte som futgård i 1669. Da flyttet Nils Pedersen til By (gr.nr 114 i Stjørdal). Herr Pedersen bygde flere bygninger på Værnes. Stort nytt hus med 8 vinduer og 2 dører. Bygde stall. Bygde to fehus. Bygde nytt stabbur. Reparerte et hus. Bygde et lite svinehus. Bygde en smie. Og hadde i alt 9 sagbruk, bl.a ved Engelsvatnet og i Sona. I årene 1684-88 tilegnet han seg 28 gårder eller gårdsparter i dalføret. Flere av disse var sentrale og store gårder som By, Husby, Einang, Avelsgård og Kvithammer.

